

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Estopenca crònica de xoriços

La història. Madrid, París, Ginebra, dècada 1990. Francisco Paesa, ex-agent secret del govern espanyol, responsable de l'operació contra ETA i els GAL, s'embolica en la fuga de Luís Roldán, exdirector de la Guàrdia Civil.

La pel·lícula. Avís per a cinèfils amb pedigrí: *El hombre de las mil caras* res no té a veure amb la vida de Lon Chaney, l'actor polimorf. Es l'adaptació filmica de la novel·la

Paesa: el hombre de las mil caras, de Manuel Cerdán, que el sevillà Alberto Rodríguez (1971) ha subsumit en imatges fosques, melodramàtiques. Narrar les proeses dels xoriços Luís Roldán i Paco Paesa és fer un viatge a l'Espanya sociata dels 90, mirall de l'Espanya pepera 2016. Per tant, queda

clar que malgrat passin els anys, som dignes descendents dels *Lazarillo de Tormes* castellans, i de la llodriguera catalana, els Joan Sala, àlies Serrallonga, la brava Osona que aplaudiria el segrestat, com segrestador, Carles Puigdemont, gironí cent per cent gironí que viu a Girona acollant i acollonant Catalunya. Aquest rebombori geopolític ve a tomb a partir de l'enunciat que obre el film: "Ficción basada en hechos reales". Redundàncies. Tot relat basat en

fets reals és ficció. Per a qui hagi nascut fa 30 anys, les thrillereres aventures dels Paco Paesa i Luis Roldán, són tan actuals com la Mari Pau Huguet oficiant el pregó de la menor festa major lleidatana. ¿Qui és la tal Huguet? Vull dir que l'estopenca paridà sociopolítica de l'Espanya sociata embolicada dins un *thriller* ombrívol, ple de fum i jocs de miralls tèrbols, no engrapa. A no ser que vinguis de

l'hort. Ja poden sentenciar que l'Eduard Fernández està sublimíssim, que José Coronado es corona secundari fill de ruta, que la calvície de Carlos Santos sigui risible, i que la veu en *off* pretengui explicar l'inexplicable: la cosa no acaba de funcionar. Mil cares? Dues caricatures.

El tema. Qui roba un lladre, roba un

'El hombre de las mil caras'

Director: Alberto Rodríguez.

Intèrprets:

Eduard

Fernández, José Coronado, Carlos Santos, Marta

Etura, Luis Callejo.

Espanya, 2016.

123'. JCA Alpicat.

col·lega.

La imatge. Eduard Fernández enfrontant-se a un cérvol al mig de la cinta transportadora de l'aeroport.

La frase. "Tu país es el dinero", esventra el cabronàs Paco Paesa. ¿Que si no tens diners, no tens país? Per cert, Puigdemont, ¿te'ns aprovats els pressupostos? Som on sempre.

La recomanació. Reservat per aficionats amb una bossa majúscula de crispetes.